Časopis 28. ZŠ v Plzni
Červen 2012
Cena: 20 Kč

mix 28

Fotoroomán

Příběhy

Rozhovor

Zamyšlení

Vážení a milí čtenáři,
konec školního roku máme za dveřmi.
Všichni se již těšíme na blížící se prázdniny, od kterých očekáváme volno od pracovních povinností a dostatek prostoru na zasloužený odpočinek.
A jaký vlastně ten letošní školní rok byl? Jistě budu mluvit za mnohé z nás, když řeknu, že byl náročný a zároveň úspěšný. Úspěchů bylo mnoho a byly pro nás velice významné.
Tak například 2. – 3. května 2012 proběhl již 13. ročník krajské přehlídky recitace a dramatizace v cizích jazycích s názvem Ars Poeticae, kde Červená karkulka našich žáků skončila na bronzové příčce. Triumf pak tito žáci slavili s představením Galerie britských kouzelníků, které odborná porota ohodnotila skvělým 1. místem.
Žáci 7. A v konkurenci škol z celé republiky zvítězili v soutěži O letní školu projektu Rozumíme penězům se svým videoklipem.
Úspěchy v mezinárodních i celorepublikových výtvarných soutěžích nám opakovaně přinášejí velikou radost. K té svojí činností přispívají také školní družina a žákovský parlament.
Závěrem bych ráda poděkovala všem, kteří se podílejí na vytváření příjemného prostředí a dobrého jména naší 28. základní školy. Děkuji učitelům a žákům za poctivou a svědomitou práci, děkuji vychovatelkám za podnětné cestování školním rokem, děkuji kuchařkám za výborné obědy, děkuji paní Antošové za velikou trpělivost, panu školníkovi a paním uklízečkám za zajišťování provozu školy.
Vážení a milí čtenáři, přeji Vám krásné a slunné prázdniny.

Pavla Jedličková
Ředitelka školy

Květinou řekneš vše. Víme ale, kterou zvolit?

Celá kytice- vyjádření díků
Astra- Zůstanu ti věrná.
Chrpa-Jsem šťastná.
Kapradí-Miluji tě od prvního spatření.
Pomněnka-Nezbývá nám nic než vzpomínání.
Šeřík-Miluješ mě opravdu?
Zvonek-Kdy tě zase uvidím?
Tulipán-Ideální květina k vyjádření lásky.
Růže:
Bílá- čisté svědomí, čistota
Žlutá- žárlivost
Oranžová- touha
Červená- náležím zcela tobě
Rudá- miluji tě

- Zamyšlení ..... .str. 2
- Na slovíčko s.....str. 3
  Jak učiteloval, nám prozradil pan J. Hotový
- Co možná nevíte?..... str. 4
  Zajímavosti ze světa
- Novinky ze školy..... . str. 5
  Ovocný sad ve školní jídelně, nejoblíbenější jídla
- Reportáže .... str. 6
  Jak prožili terénní výuku žáci 2. stupně
- Cestování, úspěchy.....str.7
- Okénko žákovského parlamentu .....str. 9
- Nepíšeme do šuplíku..... .str. 8
  Nikolka, Prázdniny
- Zábava..... .str. 9
  Kvízy, poznávačka, záhada Sherlocka Holmese
- Fotoromán..... str. 15

Zeptali jsme se dětí z naší školy, co si představují pod slovem LÁSKA. Jejich názory byly celkem odlišné.

Karolína

Kluk má rád holku a ona jeho,
Chodí spolu a dávají si pusinky.

Lucie

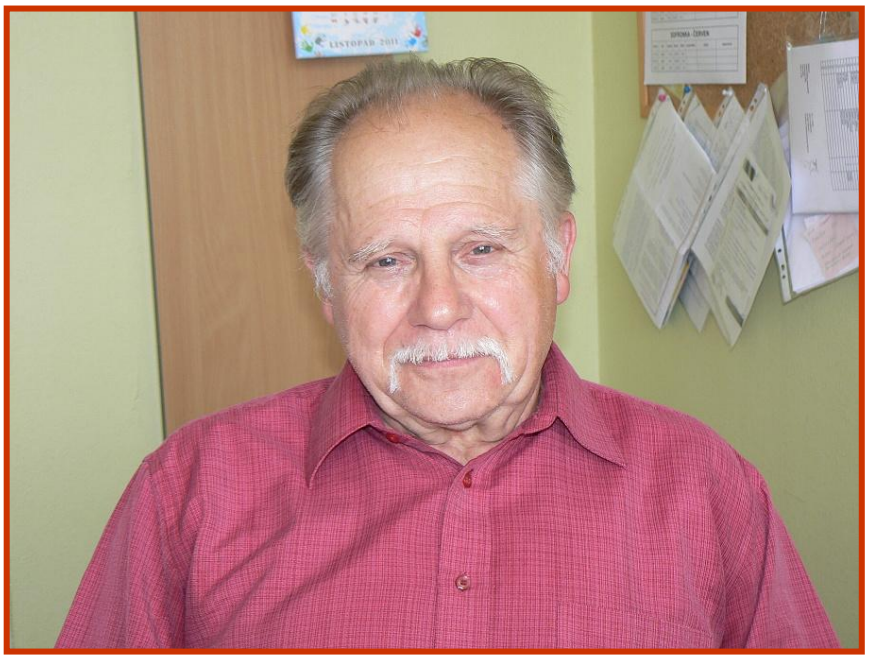
Kluk a holka se mají rádi,
vodí se za ruce a dávají si pusinky .

Michal

Souznění dvou duší.

Povídali jsme si s bývalým učitelem 28. ZŠ panem Jindřichem Hotovým

Jak dlouho jste učil na naší škole?

Ježíš, jak dlouho? Čtyři roky jsem měl a potom asi 6 let jsem tady byl.

Jaké předměty jste učil?

Učil jsem velmi důležitý předmět, a to matematiku, a velmi zajímavý předmět, dílny. Oba dva předměty jsem učil velmi rád.

V čem se škola od té doby změnila?

No, škola se nezměnila, ta je pořád stejná, ale změnili se lidé. V prvé řadě tady chybí u řady žáků zájem o práci. Když mluvím se svými kolegy, kteří pracují na škole, nejenom na této, i na jiných školách, tak slyším, že zájem o práci z řad žáků je mnohdy velmi malý, a to se pochopitelně promítá do výsledků. A najednou děti s hrůzou zjišťují, že konkrétně matematika je pro ně strašný postrach, všichni se matematiky bojí a já nevím proč. Podle mého názoru je matematika to nejjednodušší, co může být. Je naprosto přesná, utříděná, bez jakýkoliv výjimek a co jednou platí, platí vždycky. Ovšem problém je v tom, že se musí takzvaně dělat! To je někdy velmi náročné

Na co rád vzpomínáte?

Velmi rád vzpomínám na kolektiv učitelů, který zde byl. Byli to lidé zodpovědní, pracovití a dala se s nimi řešit řada velmi náročných problémů. Byla to léta, na která skutečně rád vzpomínám.

Čemu se věnujete nyní?

V současné době jsem už na penzi, ale jistý čas jsem ještě učil na jiné škole a v současné době někdy doučuji žáky v matematice.

Jaký byl váš neoblíbený předmět ve škole?

Přiznám se, že neoblíbený předmět jsem neměl, na druhou stranu nejvíce oblíbeným předmětem byl pro mě dějepis.

Jaký je váš oblíbený film nebo kniha?

Ó, děvčata, to je moc komplikované, v současné době jsem už strašně dlouho v kině nebyl, protože nevím, nějak mi ty moderní filmy nesedí. Mám-li brát knížky, tak třeba překrásná knížka je od Jarmily Loukotkové Navzdory básník zpívá.

Jací učitelé, kteří zde nyní vyučují, tu učili dříve s vámi?

Tak těch už je opravdu velmi málo. Je tady paní učitelka Vůchová, pan učitel Kotál, zástupce ředitele pan Zoubek a paní učitelka Kubová na dějepis. A také jsem spolupracoval s paní ředitelkou.

S. Pečarková, M. Hauznerová, L. Maruštíková

Zajímavosti ze světa

Lidé se v průměru bojí více pavouků než smrti.

McDonald prodal dvanáctkrát více hamburgerů, než je lidí na světě.

Největší sněhová vločka měla šířku 38 cm a tloušťku 20 cm.

Každou sekundu zemřou dva lidé a narodí se pět dětí.

Tygři nemají pruhovanou jen srst, ale i kůži.

Nejstarší velbloud se dožil 35 let a 5 měsíců.

Kachny a velbloudi mají 3 oční víčka.

Čenich lva je jako otisk prstu - žádní dva lvi nemají stejný vzorek vousků.

Gepard představuje nejrychlejšího pozemního živočicha. Loví-li gepard kořist, velmi rychle vyvine rychlost přes 100 km/h.

Sloní chobot je ve skutečnosti dlouhý nos s měkkými prsty na konci. Nejsou v něm žádné kosti, ale přibližně 100 000 svalů.

B. Lavičková

Ovocný sad ve školní jídelně

Naše škola se zapojila do projektu "Nejlépe vyzdobená jídelna ve stylu zdravého stravování a zdravé výživy". Každé třídě byl přidělen ovocný strom, který v hodinách výtvarné výchovy děti nakreslily a olistily za dohledu a pomoci třídních učitelů. Společnými silami nám nakonec vyrostlo v jídelně 9 ovocných stromů. První stupeň namaloval jabloň plodící červená jablka, citronovník, pomerančovník, broskvoň a meruňku. Druhý stupeň „vypěstoval“ stromy plodící švestky, zelená jablka, třešně a hrušky. Ovocné stromy společně s dalšími dekoracemi rozjasnily a oživily prostory jídelny a zpříjemnily posezení u jídla. Motivací nám byla výhra sportovního zážitkového dne pro tři školy s nejoriginálnější vyzdobenou jídelnou.

Přesvědčte se sami, jak se nám to povedlo.

Petra Sušánková

Anketa o nejoblíbenější oběd

Vytvořili jsme krátký seznam jídel z naší školní jídelny, který jsme předložili žákům z jednotlivých tříd. Každý měl hlasovat pro tři jídla, která má nejraději. V seznamu jsme nabízeli následující jídla:

Kuřecí rolka, rýže dušená, ovoce
Kuře na paprice, těstoviny
Obalovaný hejk, bramborový salát
Kuřecí směs (žampiony, kukuřice, papriky)
Tvarohové nočky se smetanovou omáčkou
Rybí karbanátky, francouzská bramborová kaše, okurka
Segedínský guláš, houskové knedlíky
Rizoto, strouhaný sýr

A jak to dopadlo?

Absolutním vítězem se stalo rizoto se strouhaným sýrem, na druhém místě se umístilo kuře na paprice a na třetím místě segedínský guláš s houskovými knedlíky.

Součástí ankety byla otázka, co by si dotazovaní spolužáci přáli v naší jídelně vylepšit:

- Aby paní kuchařky odvážely pití déle, protože ostatní si chtějí pití doplnit.
- Aby byla slánka na každém stole
- Aby byly větší porce jídel pro žáky. Ti, co chodí již do vyšších ročníků, nemají „malé“ žaludky jako ti „malí“.

L. Pechová

Terénní výuka

6. A

Ve středu 9. května se naše třída vypravila na terénní výuku do Arboreta Sofronka v Plzni a do okolí Boleveckých rybníků. V Arboretu jsme zkoumali cizokrajné borovice i jiné netradiční dřeviny, naše průvodkyně nám vyprávěla o nahosemenných rostlinách a jejich rozmnožování. O příjemné rozptýlení se postarali dva velcí psi, které bavilo, když jsme je hladili. Potom jsme se vydali k Seneckému rybníku. Cestou jsme zkoumali různé organismy v lese i ve vodě. U rybníka jsme dostali čas na doplnění energie a na další pozorování podle úkolů v pracovním listě. Za celý den jsme viděli i několik nejen lesních zvířat, např. slepýše, labutě, veverku a spoustu lesního hmyzu. Lesem jsme se pomalu vraceli do civilizace.

Celý den se nám moc líbil a budeme na něj dlouho vzpomínat.

Martin Karkoš, 6. A

7. A/B

Dne 9. května se žáci 7. A/B zúčastnili terénní výuky. Jeli jsme autobusem do Starého Plzence prohlédnout si rotundu sv. Petra a Pavla, kde jsme si vyslechli historii celé stavby a k čemu byla využívána. Dostali jsme také pracovní listy, které jsme měli za úkol vyplnit. Když skončila prohlídka rotundy, mohli jsme se posadit na lavičky kolem ní a doplnit si úkoly, které jsme nestihli při výkladu průvodkyně. Dále jsme se šli podívat na zbylé základy kostelů, které byly v lese kousek od rotundy. U vybraných základů jsme se zastavili a vzájemně si přečetli slohový úkol o tom, jak by asi podle nás vypadalo prodávání rotundy v dávných dobách. Někteří z nás dostali za svoji snahu i nějakou tu dobrou známku. Potom jsme se společně vydali dolů do města, kde nás čekal rozchod, a pak už jsme jen nasedli na autobus a jeli zpátky do školy.

Š. Čandová, 7. A

8.A/B

9. května i osmé třídy absolvovaly terénní výuku. Naší povinností bylo dojít pěšky od školy až k Boleveckým rybníkům, kde jsme vypracovávali úkoly spjaté s těmito rybníky. Po celý den jsme si užívali krásného počasí a vstřebávali energii z krásné přírody kolem nás. Na této terénní výuce jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí o historii rybníků a jejich vzniku. Všechny potěšil objev zdejšího občerstvení a radostně jsme využili jeho velkou nabídku nanuků.

Šťastní, trochu unavení a opálení jsme se vrátili ke škole.

V. Kucová , P. Sušánková, 8. A

9. A

Před nedávnem jsme zažili poslední báječnou terénní výuku na 28. ZŠ. Plzeň. Jako každoročně se někteří báli pohybu, a tak byly opět čekárny u lékařů přeplněny našimi zčistajasna chorobou přepadlými spolužáky. I po namáhavém výstupu, při kterém se někteří žáci ztratili, jsme byli s cílem cesty spokojeni. Všichni jsme dorazili k vodnímu hamru, který se nachází v obci Dobřív. Průvodce nás obohatil o mnoho zajímavých informací. Dozvěděli jsme se např., že tato památka pochází již z 16. stol. Při cestě jsme měli také možnost prohlédnout si krásy přírody, nacházející se kolem Plzně. Následující den ve škole jsme nadšeně vyprávěli našim spolužákům prožité historky z terénní výuky, jako například to, jak se někteří z nás ztratili bezmocně v lese. Viz článek „Ztracené na školním výletě“. Nakonec litovali, že s námi zážitky nemohou sdílet.

K. Chalupná, M. Holubová, 9. A

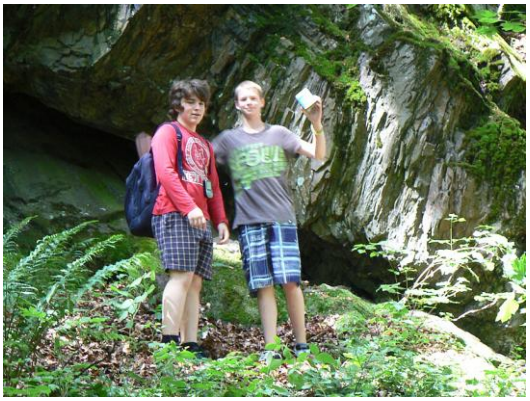
Letní filmová škola Rozumíme penězům 2012

Žáci 7. A se zúčastnili soutěže O letní školu projektu Rozumíme penězům, kterou už podruhé pořádalo občanské sdružení Aisis ve spolupráci s GE Volunteers. Za velké podpory paní učitelky Tauchenové a p. učitele Kotála natočili videoklip, ve kterém formou grotesky názorně dokázali, jak je důležité rozumět penězům. Jejich klip v konkurenci škol z celé republiky zvítězil a sedmáci se mohli těšit na tři pohodové dny letní školy. Jaké byly?

Ve středu 6. června jsme v 6.30 hod. vyrazili v mikrobusu od školy. Po 3,5 hodinách jízdy jsme konečně dojeli do Rumburku, nacházejícím se v Českém Švýcarsku. Dostali jsme pár nezbytných rad a pokynů a hlavně klíče od pokojů. Po jejich důkladném prozkoumání jsme se sešli ve společenské místnosti i s chrudimskou školou, která tento pobyt vyhrála také. Ve skupinách, do kterých jsme se rozdělili, jsme si museli najít zašifrovaný text, jehož vyluštěním jsme odhalili barvu svého budoucího týmu. Můj tým měl oranžovou barvu. Po této uvítací "aktivitce" jsme opět hledali, tentokrát části fotografie, podle níž jsme následně zjistili, jaký lektor z GE bude vedoucím našeho týmu. A pak už následovala smršť činností. Naučili jsme se ovládat GPS a pak jsme se podle zadaných souřadnic vydali na bojovku, při které bylo naším cílem najít čtyři stanoviště a splnit tam připravené úkoly. Některá družstva netrefila úplně přesně směr a poněkud si zašla, jiným zas dělalo problém přenést „býčí oko" z bodu A do bodu B nebo prostrkat všechny členy družstva pavučinou z provazů, ale nakonec jsme se všichni sešli plni zážitků u večeře. Nejúspěšnějším týmem, který splnil všechny úkoly, se stal tým modrých z naší školy.

Večer jsme zakončili opékáním buřtů, seznamováním se hlavně s holkami z chrudimské školy, zpěvem a hrou na kytaru a samozřejmě fotbalem Plzeň versus Chrudim. Nandali jsme jim to v obou kategoriích. V kategorii kluků jsme vyhráli 4:3 a v kategorii holek 4:2.

Ve čtvrtek jsme začali dobrodružstvím. Nejdříve jsme si poslechli, co je to geocaching. Potom jsme se rozutekli po okolí s cílem najít "kešky", ve kterých bylo ukryto téma videa, jež jsme měli později natočit. Hledání bylo napínavé, protože kešky mohou být ukryté opravdu kdekoliv a GPS nás občas povodila po dost velkém území. Po nalezení všech čtyř částí šifry jsme konečně získali téma a začali psát scénář. Po zbytek dne jsme se změnili ve filmaře a natáčeli videoklipy o finančních produktech.

Večer nás čekala zábava v podobě diskotéky a různých soutěží. Následovala večerka a konec dalšího dne.

V pátek následovalo vyhodnocení celého pobytu a ukázky našich videí. Tím jsme zakončili letní filmovou školu. Pak už jen oběd a cesta domů. Po namáhavé cestě zpět do Plzně jsme vystoupili z autobusu, rozloučili se se spolužáky i učiteli a se zavazadly v rukou jsme se vydali domů. Na tuhle akci určitě budeme dlouho vzpomínat.

Pavel Bouček

Výlet do Anglie

V prvním červnovém týdnu se vypravili někteří žáci naší školy s paní uč. Lyerovou a Pískovou poznávat Velkou Británii.

V neděli 3. 6. večer jsme odjeli z Plzně a vydali se na dlouhou cestu do Anglie. Když jsme v pondělí ráno přijeli do Doveru, okamžitě nás upoutaly bílé skály. Poté co jsme se dostatečně pokochali výhledem, vydali jsme se do Bathu (města nedaleko Bristolu) a prohlédli si ho. Večer jsme se setkali s hostinnými rodinami a odjeli s nimi do našich dočasných domovů.

Druhý den jsme se vydali do tamní školy, kde nás čekaly 3 hodiny společného učení. Poté jsme opět vyjeli na cestu, tentokrát do již zmiňovaného Bristolu, kde jsme navštívili loď Great Britain.

Kousek třetího dne jsme strávili znovu ve škole. Následoval výlet na Stonehenge, místo, které je zahaleno spoustou legend a nikdo vlastně dodnes neví, k čemu sloužilo.

Čtvrtý den brzy ráno byl na programu výlet do Londýna. Prohlédli jsme si spoustu významných míst a památek, jako například Big Ben, budovu Parlamentu nebo velkolepé London Eye. Zajímavostí na této atrakci je, že její střed byl sestaven ze součástek vyrobených v plzeňské škodovce. Na závěr dne jsme se potěšili krásnou vyhlídkou na celý Londýn. Poté jsme došli k autobusu, kterým jsme se šťastně vrátili zpět do Plzně.

Zájezd se nám líbil, byl to zážitek na celý život.

B. Lavičková, V. Jírů

Exkurze do Volar

Dne 11. dubna jsme navštívili naší partnerskou školu ve Volarech, kde jsme se také setkali se školou z Dobronína. Během naší návštěvy jsme zhlédli zasedání parlamentu našich partnerských škol a představili jsme naši školu, která do projektu vstoupila v tomto školním roce.

Den her a naruby

Také jsme s parlamentem zorganizovali projektový „ Den her“, který se konal 17. dubna a při němž zároveň proběhla akce „Den naruby“. Ta umožňovala vyzkoušet si naprosto legálně, jaké to je, když si holky oblečou klukovské věci a kluci se nastrojí do ženských šatů. Některé modely byly opravdu velmi přitažlivé ☺. Z těch nejzajímavějších mohli žáci hlasováním na stránkách školy vybrat nejkrásnější klukoholku a holkokluka.

Nejlepší na tom bylo, že se do převlékání za kluky zapojily i naše paní kuchařky a jejich modely byly vskutku nepřekonatelné. Ten den nám oběd chutnal mnohem víc, když nám ho vydávali takoví „chlapáci“

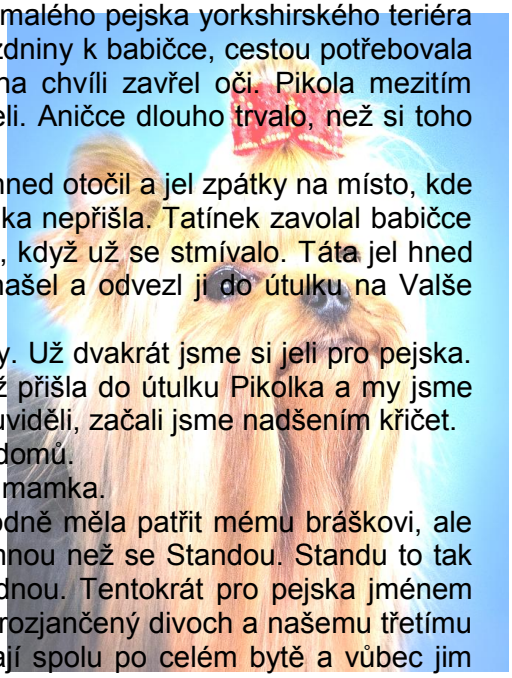

Na konci června plánujeme navštívit útulek pro psy, pro které bychom chtěli uspořádat sbírku pišKotů a peněz, za které koupíme psí pochoutky.

K. Čiháková a M. Hauznerová

Nikolka

Máme doma tři psy, z toho dva jsou z útulku. Někdy si říkám, jak se tam tak úžasní pejsci dostali. Jak se tam asi dostala Nikolka – moje fenečka?

Bylo to v roce 2007. Malá holčička jménem Anička dostala malého pejska yorkshirského teriéra jménem Pikola. Měla ji moc ráda. Jednou, když jela na prázdniny k babičce, cestou potřebovala na záchod. Otevřela dveře a zapomněla je zavřít. Táta na chvíli zavřel oči. Pikola mezitím vyskočila z auta a utekla. Anička nastoupila do auta a odjeli. Aničce dlouho trvalo, než si toho všimla.
„Tati, Pikolka není v autě.“ Začala jsem brečet. Tatínek to hned otočil a jel zpátky na místo, kde zastavovali. Dlouho tam stáli a volali: „Piky, Piky!“ ale Pikolka nepřišla. Tatínek zavolal babičce a řekl jí, co se stalo. Za babičkou odjížděli teprve k večeru, když už se stmívalo. Táta jel hned druhý den domů a podal inzerát. Mezitím Pikolku někdo našel a odvezl ji do útulku na Valše nedaleko Plzně.
Ten měsíc jsme já a moje rodina chodili navštěvovat pejsky. Už dvakrát jsme si jeli pro pejska. „Cože?! Zase si ho před chvilkou odvedl někdo jiný?“ Když přišla do útulku Pikolka a my jsme se to dozvěděli, tak jsme si pro ni hned jeli. Jakmile jsme ji uviděli, začali jsme nadšením křičet. "Mami, tati, my jiného pejska nechceme!“ Odvezli jsme si ji domů.
„Co? Poprvé v obýváku a hned na gauč…?" kroutila hlavou mamka.
Za chvíli jsme si ji i přejmenovali a říkáme jí Nikolka. Původně měla patřit mému bráškovi, ale my jsme si s Nikolou padly tak do oka, že je Niky víc se mnou než se Standou. Standu to tak strašně mrzelo, že jsme na podzim jeli do útulku ještě jednou. Tentokrát pro pejska jménem Fousek. Doma jsme mu dali jméno Čert. Je to takový malý rozjančený divoch a našemu třetímu psovi, Benžíkovi, se moc nelíbí. Ale zato Nikolce moc, lítají spolu po celém bytě a vůbec jim nevadí, že Nikolka je o 8,50 kila lehčí než Čert. Benžík je ignoruje, ale jakmile Nikola začne hárat, tak je doma veselo. Nikolku jsem si vychovala, poslouchá a teď spolu běháme agility. To je takový psí sport. Nikolce to moc jde, jsem na ni pyšná a mám ji moc ráda. Nedokážu si představit, co bych bez ní dělala. Je to moje radost a zlatíčko.

Doopravdy nevíme, co si oba dva psi, jak Čert, tak Nikola, prožili. Ale u nás se mají opravdu dobře a vypadají šťastně. Stali se součástí naší rodiny a všechny tři je máme moc rádi.

Pomozte také pejskům bez domova. I oni si zaslouží rodinu a lásku. A vy, co psa nemůžete mít, přijďte je alespoň navštívit a vyvenčit, ať se i tam cítí dobře.

T. Rousová, 7. A

Prázdniny

Přijde jaro, přijde léto,
nazdar babi, ahoj teto.
Škola už se s námi loučí,
s učivem nám trápení končí.
Neb nastává ten krásný čas,
který? No prázdniny jsou tu zas.
Po návštěvě u tety,
vyrazím na výlety.
Na večeři z grilu jídlo,
pak k vodě, na stavidlo.
Potom kolo, trocha práce,
vždyť prázdniny jsou legrace.

Prázdniny

Hádej, hádej hadači,
jestli ti na to rozum postačí.
Kdy přichází čas, kdy děti skotačí?
A kdy se listy v kalendáři rychle otáčí?
Každému školáku je v ten čas hej,
tak nemeškej, a bezstarostně si hrej.
Léto, pláž, moře, ovocné sady,
ten čas má snad jen samé klady.
Jen těžko bys na něm hledal zápory.
Prázdniny, to slovo má velké opory.

Petra Sušánková 8. A

Znalostní test

Jak se jmenuje hlavní město Kanady?

A. Toronto
B. Dublin
C. Ottawa
D. Torino
E. Sydney

Kolik nohou mají dohromady tři kočky?

A. 9
B. 14
C. 16
D. 12
E. 3

Kdy proběhla bitva na Bílé hoře?

A. 1602
B. 1520
C. 1582
D. 1620
E. 1612

Který známý spisovatel napsal dílo Zkrocení zlé ženy?

A. Miguel de Cervantes
B. William Shakespeare
C. Lope de Vega
D. Mark Twain
E. Honoré de Balzac

Kolik metrů měří Sněžka?

A. 1620
B. 1602
C. 1260
D. 1062
E. 1026

Správné odpovědi:
Ottawa,12, 1620, William Shakespeare, 1602.

Vtipy z lavice

Učitelka: To jste mi udělali radost!!
Žák: To máte od nás k Vánocům. Učitelka: To bychom si mohli zopakovat.
Žák: Ale Vánoce jsou přece jen jednou do roka!!

Zápis v třídnici: Zapomněl žákovskou. Už ji našel.

"Pane učiteli, jaký je váš názor na studentky, které si malují oči?"
Ale vcelku kladný. Ty děvuchy vůbec nebrečí, když dostanou špatnou známku."

Učitelka: Určitě máte doma nějakou starožitnou věc.
Žák: No jasně, babičku.

Učitel: Čím skončil život Mistra Jana Husa??
Žák: Smrtí?!

Učitel: Podepište si ten papír z obou stran.
Žák: No jasně, co kdyby si jedna strana ztratila!!

Učitelka: No vy jste hrozní, vás bych doma nechtěla!!
Žák: My vás taky ne!!

Stránku připravily B. Janušová, V. Kucová

Poznáš místa v České republice?

1

2

3

4

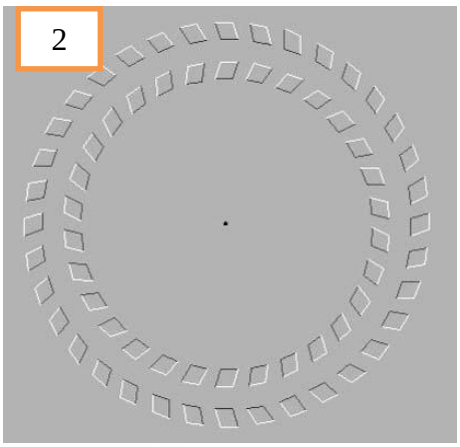

Optické klamy

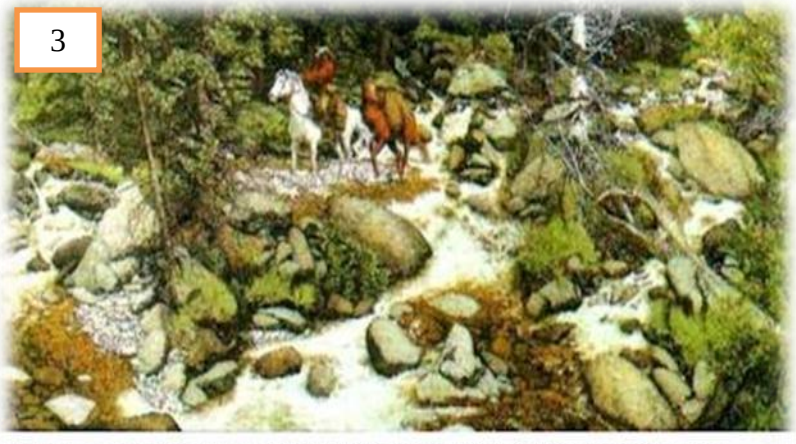
1

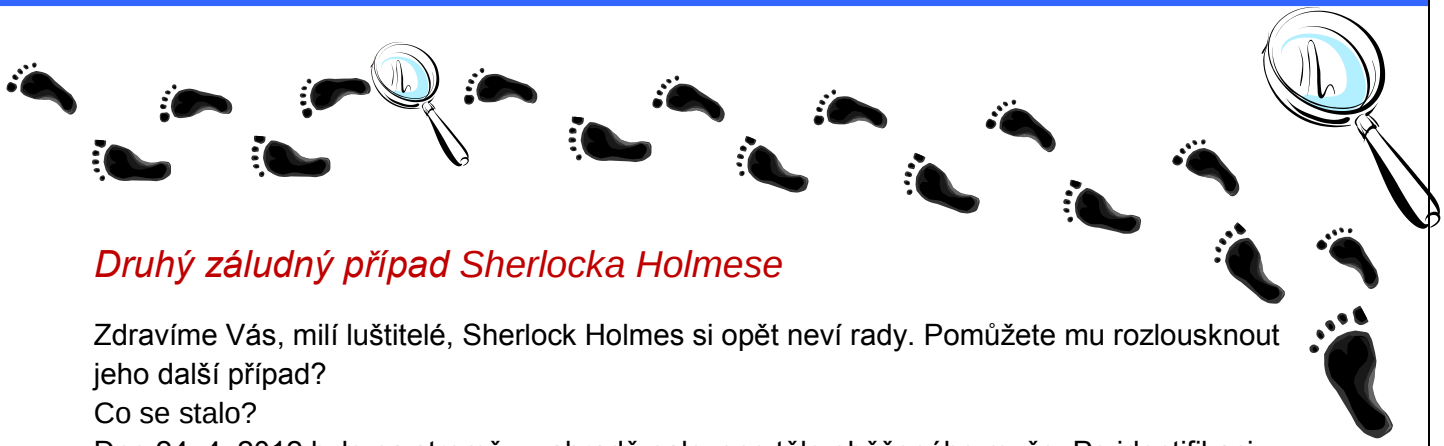
2

3

V obrázku je ukryto 11 tváří. Normální lidé vidí 4-6, vnímaví lidé vidí 8-10. Nejlepší vidí vsech 11.

Druhý záludný případ Sherlocka Holmese

Zdravíme Vás, milí luštitelé, Sherlock Holmes si opět neví rady. Pomůžete mu rozlousknout jeho další případ?

Co se stalo?

Dne 24. 4. 2012 bylo na stromě v zahradě nalezeno tělo oběšeného muže. Po identifikaci těla jsme zjistili, že se jedná o Lukáše Trávníčka, který byl podle všeho zabit dopoledne mezi 9-10 hodinou. Žil v rodinném domě s manželkou nedaleko Ostravy. Manžely byli již 7 let, ale poslední 2 roky spolu nekomunikovali. Sdíleli však společné bydlení kvůli finančním důvodům. Pana Trávníčka přednedávnem povýšili ve firmě, ve které pracoval již 6 let. Možná i to bylo předmětem neshod s jeho kolegou Danielem.

<u>Při vyšetřování byli vyslechnuti:</u>
Katrin Loupanská – K. L. (milenka)
Daniel Petrovský – D. P. (kolega)
Klaudie Trávníčková – K. T. (manželka)

Podezrelý c. 1 Katrin Loupanská

Podezrelý c. 2 Daniel Petrovský

Podezrelý c. 3 Klaudie Trávnícková

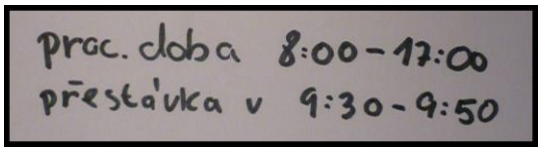
<u>Získané výpovědi:</u>

<u>S. H:</u> Co jste dělala v době vraždy? Můžete svou nepřítomnost v domě dokázat?
<u>K. T</u>: Byla jsem nakupovat v obchodním domě. Dokázat to nemohu, protože jsem byla sama a nic jsem si nekoupila.
S. H: Věděla jste, že Vás muž podváděl?
K. T: Ano, již půl roku se scházel s Katrin Loupanskou.
S. H: Jaký jste měla vztah k Lukáši T.? Jak jste si Váš vztah představovala nadále?
K. L: Byli jsme milenci. S Lukášem jsme plánovali přestěhování do Polska. Chtěli jsme být spolu. Slíbil mi, že mi zařídí v Polsku lepší práci a založíme spolu rodinu.
S. H: Kde jste byla 24. 4. 2012?
K. L: Byla jsem v práci od 8:00 do 17:00 hodin.
S. H: Kde pracujete?
K. L: Jsem prodavačka jízdenek na hl. nádraží.

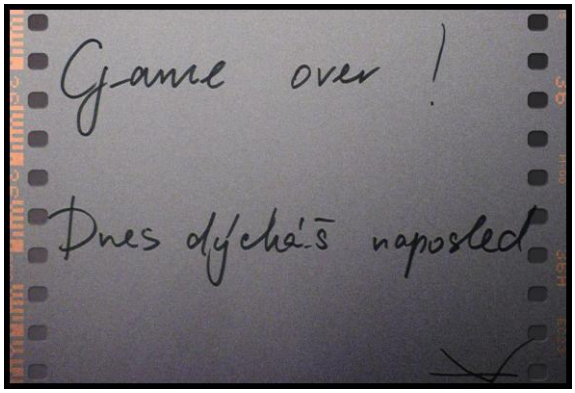
S. H: Lukáš byl před jistým časem povýšen. Žárlil jste?
D. P: Ani omylem, přál jsem mu úspěch. Máte pěknou košili, kde jste ji koupil?
S. H: Neodbíhejte prosím od tématu. Co jste dělal 24. 4. 2012 dopoledne?
D. P: Byl jsem v knihovně a četl si.

S. H. Zavolal do knihovny, kde mu pracovnice potvrdily návštěvu D. P. v knihovně.

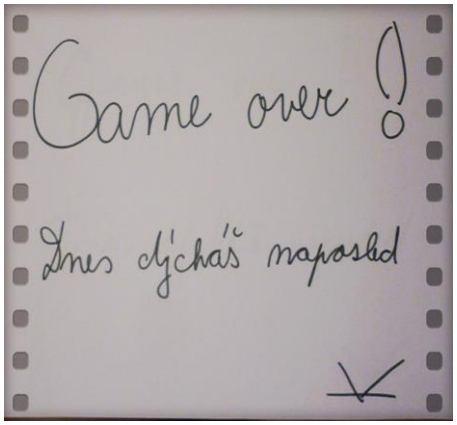
Rozpis přestávek Katrin Loupanské

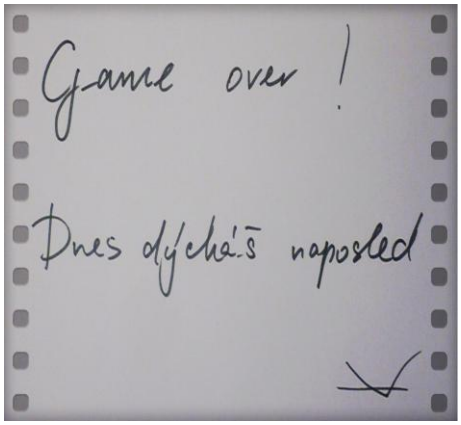
Výhružný dopis zaslaný Lukáši Trávníčkovi

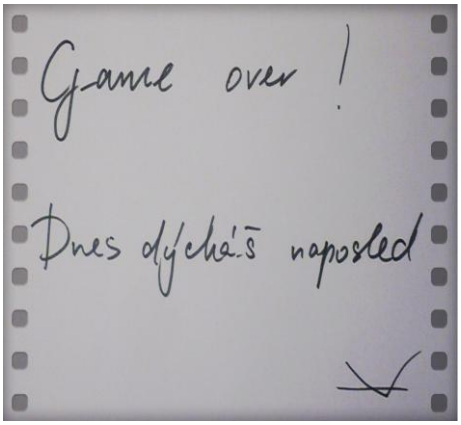
Daniel Petrovský

Klaudie Trávníčková

Katrin Loupanská

Ve výpovědích a na fotografiích najděte stopy, které vás zavedou k vrahovi.

(chal, hol)

(řešení na poslední straně)

Fotoromán

Neohlížejte se smutně za minulostí, už se nevrátí. Raději moudře využijte přítomnosti. To je správná cesta. Henry Wadsworth Longfellow.

Proč nás vlastně baví terénní výuka?

Když jsme my, deváťáci, vystoupali při terénní výuce na vrchol skály (stoupání do kopců obecně pana učitele moc baví ☺), pan učitel Kotál všem řekl, že se sejdeme u silnice a ať celou cestu jdeme po žluté značce. Asi po 15 minutách chůze Lena řekla, že si potřebuje odskočit, a zaběhla do lesa. My, naše skupinka, jsme na ni čekaly. Než se k nám Lena vrátila zpět, třída nám zmizela z dohledu. Vydaly jsme se tedy za ní po žluté značce, jak nám řekl pan učitel. Dělaly jsme si legraci, jak se ztratíme a budeme si muset k večeři opékat hady. Cestou jsme se zapovídaly a nevšimly jsme si, že žlutou značku vystřídala zelená. My jsme si z toho ale nic nedělaly a šly jsme vesele dál. Teprve za chvíli nám došlo, že jsme opravdu ztracené a nevíme kudy kam. V tu chvíli Kristýně zazvonil telefon. Byl to pan učitel Zoubek, radil nám, jak se máme – podle slunce – dostat zpátky ke třídě. Po dlouhém rozhovoru jsme se konečně domluvili. Šly jsme podle rad, našly jsme posezení, kde jsme se občerstvily a promyslely si, co budeme dělat. Po chvíli jsme se opět vydaly na cestu. Jelikož jsme šly celou cestu hustým lesem, měly jsme strach, že na nás odněkud něco vyskočí. Najednou jsme něco zaslechly. Byl to vrtulník. Protože jsme byly ztracené už docela dlouho, tak jsme si myslely, že ho pro nás poslali učitelé. Proto jsme se rozhodly skákat a mávat. Tento plán o záchranu nám bohužel nevyšel. Potom jsme se snažily ochočit orla, kterého jsme pojmenovaly Pepíto, ale ani ten o nás zájem neměl. Pokračovaly jsme tedy dál v cestě. Po dalších 30 minutách chůze Kristýna už netrpělivě prozváněla mámu, když vtom jsme najednou naši třídu uviděly. Byla to úleva, ale zároveň i trochu zklamání, protože jsme si to opravdu užily. Když jsme ke třídě dorazily, viděly jsme kluky, jak s učiteli probírají další cestu, a holky, jak sedí mezi borůvkami, celé unavené a špinavé. Poté jsme se všichni vydali na další únavnou trasu k vlaku.

M. Řehořová, M. Marešová, 9. A

Závěrem bychom chtěli poděkovat: paní ředitelce Jedličkové za umožnění vydání časopisu, všem našim dobrovolným zpravodajům za jejich příspěvky, zpovídaným obětem za ochotu a čas a vám, našim čtenářům, za chuť si náš časopis koupit a přečíst. Vaše redakce.

Členové redakce:
Zprava:
Natálie Perníková
Bára Janušová
Marky Hauznerová
Lucka Pechová
Ondra Sýkora
Verča Kucová
Petra Sušánková
Bára Lavičková
Simča Pečarková
Iva Berková
Linda Maruštíková
Míša Marešová
Kristýna Chalupná
Maryna Bryčuk
Kája Čiháková
Kačka Nadymáčková
Aneta Nekolová
a **editor** Jitka Tauchenová

Krásné prázdniny a ahoj v září školního roku 2012/2013.

Řešení záhady S. H.: Vrahem byla Katrin Loupanská (milenka). První indicií byl rukopis, který nás zavedl ke Katrin Loupanské a Klaudii Trávníčkové. Druhá indicie se ukrývala ve svědectvích, kdy Katrin vypráví o tom, že se měli s Lukášem odstěhovat do Polska. Tato cesta se ale nekonala, protože pana Trávníčka přednedávnem povýšili. A třetí, usvědčující indicie byl rozpis přestávek. Katrin Loupanská má přestávku od půl 10 a vražda se odhaduje okolo 9-10 hodiny. Tedy v čas, kdy nebyla v práci

Mix 28, časopis 28. ZŠ Plzeň, č. 7. Zdroje: http://obrazky.cz, galerie Microsoft Office, vlastní archiv redaktorů. Vydává 28. ZŠ Plzeň, Rodinná 39. **Cena výtisku 20,- Kč.**